Υ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'

ρης ἐμαίνετο. Οἱ
ὕβριζαν τὸν Δελη-
τὸν ἀπεκάλουν προ-
ς κατὰ τὸ 1897 οἱ
ἀπεκάλουν προδό-
ξανδρον Ζαΐμην. Ἡ
αλαμβάνεται.
ος Βούλγαρης ὡμο-
ξοντώση τὸν Σπόν-
άγκη νὰ φθάση καὶ
σίας πρὸς ἐκθρόνι-
λέως. Τὴν ἰδίαν ἐπο-
εκ ἔκαμνε νέας βο-
ς πρὸς κατάλυσιν
ατος. Ἀποτυχούσας
ιον του ἦτο ν' ἀ-
ώργιος ἀπόλυτος
ρωθυπουργὸν τὸν
ὁποῖον, ἀφοῦ ἐ-
τὸν ἐτάξουν ἀρ-
τὸν καταστήσουν
ἰσχυρὸν διὰ παν-
μπόνηρος Ὑδραΐ-
άχερα. Οὔτε ἦτο
πλακὴ εἰς τὰ δί-
εκ. Καὶ ὅταν τοῦ
ι ὁ Δ εώργης
τρίβων τὰς χεῖρας
τὰ παχειά του
τικῶς:
ρες θὰ νὲ πεσμέ-
αὶ ἐνωρίτερα...

* * *

ν, τὸ βράδυ, εἰς
Βούλγαρη ἦτο πο-
ια ἀλλόκοτος ἐξα-
Μία ἀνώμαλος κα-
ὁποίαν εἶχε δημι-
ος ὁ Βούλγαρης.
τῶν μᾶλλον ἐξημ-
ικῶν ἀπεφασίσθη
μάδος νὰ γίνη μία
ντίον τῆς κυβερ-
ώργη καὶ ἐναντί-
κ. Ἡ διαδήλωσις
ρωτίστως κατ' αὐ-
εώργης θὰ ἐπλήτ-
Ἀπεφασίσθη ἡ
ἔχη ρακτῆρα
καὶ ρὴν ἐπα-
ὄργανα τῆς ἐξου-
αμβάνοντο ὑπ' ὁ-
ἀνάγκη, οἱ δια-
ν ἕτοιμοι ν' ἀντι-
τὸν στρατὸν πυ-
α μυστικὴ ἐπιτρο-
τὰς λεπτομερείας
ς. Διετέθησαν με-
Κατεσκευάσθησαν
. Ἐνοικιάσθησαν
καὶ ἅμαξαι. Ἡ-
κετὲς κουμποῦρες
κα. Μερικοὶ λά-
υγιάδες. Ῥόπαλα.
ης ἐκάλεσε εἰς τὸ
παιδιά»,—μερικοὺς
ούκους καὶ νταή-
τός του διὰ νὰ
. τρίβων τὰς χεῖ-
λικὴν φράσιν ὅτι
πάλιν νὰ προσφύ-
νεολαίαν», τὸ ὁ-
ὅτι ἔπρεπε νὰ τὰ
α...
λήθη ὁ φα-
βού-

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ

ΑΝΑΤΟΛΙΚΗ ΘΡΑΚΗ

ΠΩΣ ΕΚΑΜΑΜΕ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Αθ. Νέα. 31 Ιουλ. 1936

ΥΠΟ ΧΑΡΟΛΔ ΝΙΚΟΛΣΟΝ

1

ΔΕΥΤΕΡΑ 6—1—1919

Ἐπῆγα εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μερὶς» νὰ συναντήσω τὸν Τάκε Ἰωνέσκο. Μὲ ὡδήγησαν εἰς ἕνα δωμάτιον, ὅπου ἡ ἀτμόσφαιρα ἦτο πνιγηρά. Εἰς τὸν διάδρομον περιεφέροντο οἱ φουστανέλλες τῶν Μαυροβουνίων σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως Νικήτα, κυκλοφοροῦσαν ὡς εἴδη ἐξωτικὰ ἐπάνω εἰς τὸ τουρκικὸν ταπέτο. Ὁ Ἰωνέσκο, φυσιογνωμία πρόσχαρη, ἀνήσυχη καὶ ἠπειρωτική. Προσπαθεῖ νὰ μιλήση ἀγγλικά, ἔπειτα ὅμως γυρίζει τὴν συνομιλίαν εἰς τὰ γαλλικά. Παραπονεῖται πικρὰ διὰ τὴν συμπεριφορὰν τοῦ Βρατιάνο ἀπέναντί του. Τοῦ προσέφερα πέντε χαρτοφυλάκια εἰς τὴν κυβέρνησιν συνασπισμοῦ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, μετέχων τῆς κυβερνήσεως, θὰ ἠμποροῦσε νὰ συμμετάσχη καὶ εἰς τὴν ρουμανικὴν ἀντιπροσωπείαν διὰ τὴν εἰρήνην. Ἠρνήθη ἀγανακτημένος καὶ ἐδήλωσεν ὅτι θὰ μεταβῆ εἰς τὰς Κάννας. Διατί εἰς τὰς Κάννας; Ὁπωσδήποτε οἱ Ρουμάνοι πληρεξούσιοι θὰ εἶνε ὁ Μίζο, ὁ Ἀντωνέσκο πρεσβευτὴς ἐν Παρισίοις, τὸν ὁποῖον ἰδιαιτέρως ἀπεχθάνεται ὁ Ἰωνέσκο — ἴσως δὲ καὶ ὁ ἴδιος ὁ Βρατιάνο. Ὁ Ἰωνέσκο βεβαιοῖ ὅτι ἡ κυβέρνησις Βρατιάνο δὲν εἶνε καθόλου δημοφιλὴς εἰς τὴν χώραν. Ὡμίλησε κατόπιν διὰ μακρῶν περὶ τῆς θέσεως τοῦ βασιλέως. Διὰ τὸν βίαιον χαρακτῆρα του καὶ τὴν ὑποταγήν του εἰς τὴν βασίλισσαν. Διὰ τὴν συμπεριφορὰν ἀμφοτέρων πρὸς τὸν Ἀβερέσκο, ἀρχηγὸν τῶν ἀγροτικῶν. Μοῦ εἶπεν ὅτι ἡ βασίλισσα ἐξύβρισε δημοσίᾳ τὸν Ἀβερέσκο καὶ ὅτι κατόπιν ὡμολόγησεν εἰς τὸν Τάκε ὅτι «ἔσφαλε». Ὁ Ἰωνέσκο εἶνε ἐκδικητικός, πρᾶγμα ποὺ ἐπηρεάζει κάπως τὴν μετριοπάθειαν καὶ τὴν εὐθύτητα τῆς κρίσεώς του. Κρῖμα, διότι εἶνε ὁ μόνος ποὺ ἀντιλαμβάνεται: Πρῶτον ὅτι θὰ ἦτο σφάλμα διὰ τοὺς Ρουμάνους νὰ ἐπιμείνουν ἐπὶ τῆς συνθήκης τοῦ 1916. Δεύτερον ὅτι ἡ Τρανσυλβανία δὲν θὰ προσεχώρει παρὰ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει «οἰκείᾳ βουλήσει ἑνώσεως» καὶ ὄχι προσαρτήσεως. Τρίτον, ὅτι μία διένεξις μὲ τοὺς Γιουγκοσλαύους ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ Βανάτου, θὰ ἐξησθένει ὁλόκληρον τὸ συγκρότημα τῶν κρατῶν διαδόχων τῆς δυαδικῆς μοναρχίας, ἔναντι τῶν μεγάλων Δυνάμεων. Ἡ ἐξαφάνισίς του ἐκ τῆς σκηνῆς θὰ ἐπηρεάση δυσμενῶς τὸ συγκρότημα καὶ ἐκ τούτου θὰ ἐπωφεληθῆ ἡ Ἰταλία.

ΤΡΙΤΗ 7—1—1919

Γεῦμα μὲ τὴν ἀμερικανικὴν ἀντιπροσωπείαν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Γκριγιόν». Κατώρθωσα νὰ συλλέξω τὰς ἀκολούθους πληροφορίας. 1] Ἀλβανία. Οἱ Ἀμερικανοὶ δὲν εἶνε τόσον φιλαλβανοί, ὅσον ἐφανταζόμην. Μᾶλλον ἀντιτίθενται κατὰ τῆς ἰταλικῆς ἐντολῆς ἐπὶ τῆς χώρας αὐτῆς, ἀλλ' εἰς τὸ τέλος, ἐν ἀνάγκῃ, θὰ τὴν ἐδέχοντο. Εἶνε ὑπὲρ τῆς παραχωρήσεως εἰς τὴν Ἀλβανίαν τῶν περιφερειῶν βορείως τοῦ Ἰπὲκ καὶ τῆς Διακόβας καὶ περιωρισμένης ἐκχωρήσεως τῆς Βορείου Ἠπείρου εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἄνευ τῆς Κορυτσᾶς ὅμως. Δηλαδὴ αἱ αὐταὶ μὲ τὰς ἰδικάς μας ἀπόψεις ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. 2] Ἡ Ἑλλάς. Παραχώρησις τῆς Δοϊράνης καὶ τῆς Γευγελῆς. Θὰ ἐσκέπτοντο νὰ δώσουν τὴν Καβάλλαν εἰς τοὺς Βουλγάρους. Μᾶς ρίπτουν ἕνα δόλωμα διὰ τὴν Κύπρον, ἀλλὰ δὲν τσιμπᾶ τὸ ψάρι. 3] Σερβία. Εἶνε ὑπὲρ τῆς ἰδέας τῆς Γιουγκοσλαυΐας, βεβαίως ἀλλ' ὄχι καὶ μὲ ἐνθουσιασμόν. Δὲν ἔχει πεισθῆ διὰ τὰς σερβικὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τοῦ Πιρὸτ καὶ τοῦ Βιδινίου. 4] Βουλγαρία. Δὲν φαίνονται ἔχοντες τὰς ἰδίας μὲ ἡμᾶς ἀπόψεις ὅπως παραχωρηθῆ εἰς αὐτὴν τὸ Ἰστὶπ καὶ τὰ Κότσανα, ἀλλ' ἔχουν μεγαλειτέραν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰς ὀροσειρὰς παρὰ τοὺς ποταμοὺς ὡς ὁροθετικὰς γραμμὰς διὰ τὴν εὔλογον αἰτίαν ὅτι εἶνε ὀλιγώτερον κατῳκημένει. Ἀντιτίθενται ἀπολύτως εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς δυτικῆς Θράκης εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον συμφωνῶ μαζί τους. Σκέπτονται ἂν δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκχωρηθῆ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἡ γραμμὴ Αἴνου-Μηδείας εἰς τὴν ἀνατολικὴν Θράκην, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ διέρχεται ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ ὀλίγον νοτίως τοῦ Αἴνου καὶ ὀλίγον βορείως τῆς Μηδείας. 5] Τουρκία. Δὲν θέλουν εἰς τὸ ἑξῆς τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Καὶ προφανῶς ἔχουν τὴν πρόθεσιν νὰ ἐμπιστευθοῦν τὴν ζώνην τῶν Στενῶν εἰς δύο μικρὰς δυνάμεις, τὴν Δανίαν καὶ τὸ Βέλγιον. Δὲν ἔχουν ὅμως ἀκόμη ἐπακριβῶς καθορίσει μέχρι ποίου σημείου θὰ ἐκτείνεται ἡ ζώνη αὐτὴ [Καλλίπολις;] Θὰ συγκατετίθεντο νὰ μᾶς ἴδουν ἐντολοδόχους εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὄχι ὅμως καὶ τὸν ἑαυτόν τους. Ἡ κοινὴ γνώμη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας δὲν εἶνε προπαρασκευασμένη διὰ τὴν ἀνάληψιν ὁμοίας εὐθύνης. «Ἴσως» ὅμως νὰ ἐπείθετο νὰ τὴν ἀναλάβῃ προκειμένου περὶ τῆς Ἀρμενίας. Εἶνε λίαν εὐνοϊκῶς διατεθειμένοι ὑπὲρ τῆς ἰδέας ἑλληνικῆς ζώνης εἰς τὴν Σμύρνην. Περισσότερα θὰ μάθω τὴν Τρίτην.

Ἐδείπνησα ἐκ νέου μὲ τὸν Ἔντυ Κνόμπλοκ εἰς τοῦ Πρυνιέ. Ἔσχον μακρὰν συνομιλίαν μὲ τὸν Κριοῦ. Εἶνε ρεαλιστής. Θέλει πράγματα καὶ ὄχι ἰδέας, ἔστω καὶ ἂν εἶνε θαυμάσιαι. Ὁμιλεῖ διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Θὰ ἔπρεπεν ἡ τελευταία αὐτὴ νὰ ἔχῃ ἔνοπλον δύναμιν; Ἐὰν ναί, ποίαν; Καὶ ποῖος θὰ τὴν διοικῇ; Ποῖον θὰ εἶνε τὸ μόνιμον ἐπιτελεῖον της; Καὶ αἱ μικραὶ δυνάμεις; Θὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἐν πλήρει ἰσοτιμίᾳ; Αὐτὸ θὰ ἦτο «ἐλάχιστα ρεαλιστικόν». Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶνε ἰσότιμοι, τότε πῶς θὰ προστατευθοῦν; Μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴν διαιτησίαν; Τί γίνονται «τὰ συμφέροντα καὶ ἡ ἐθνικὴ τιμή»; Μοῦ λέγει ὅτι ὁ Λόϋδ Τζώρτζ δὲν θέλει νὰ μεταβοῦν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

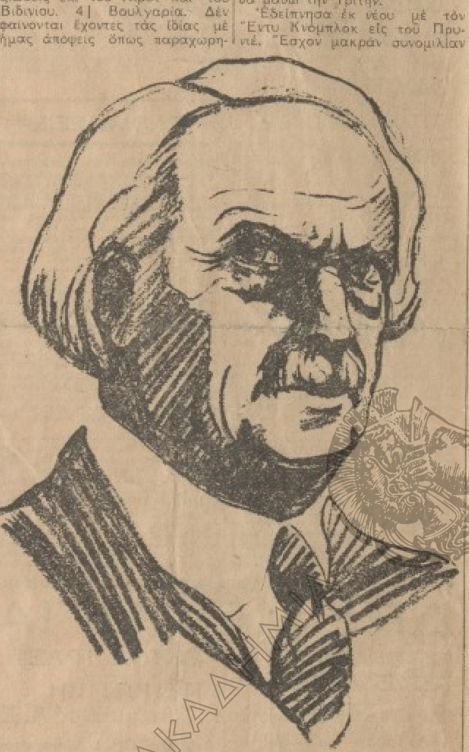

Ὁ Λόϋδ Τζώρτζ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΜΠΤΗ 9—1—1919

Ὁ Lybyer καὶ ὁ Day ἔρχονται νὰ μᾶς συναντήσουν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀστόρια». Εἰσερχόμεθα εἰς συζήτησιν τῶν λεπτομερειῶν. 1) Βουλγαρία. Αὐστηρὰ δικαιοσύνη. Μακεδονία, Ἰστὶπ καὶ Κότσανα. Δυσκολία ὅσον ἀφορᾷ τὴν γραμμὴν Γκαστιβὰρ-Μοναστηρίου. Ἐλάχισται μεταβολαὶ εἰς τὴν σερβοβουλγαρικὴν μεθοριακὴν γραμμήν. Δὲν πιστεύουν εἰς τὸν παραλογισμὸν περὶ Ἰστὶπ καὶ Βιδινίου. Λίαν ἀντίθετοι εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς δυτικῆς Θράκης εἰς τὴν Ἑλλάδα. Θὰ εἶνε μάλιστα διατεθειμένοι νὰ δώσουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὰ σύνορα τοῦ Στρυμόνος, τῆς Ἑλλάδος λαμβανούσης ἀνταλλάγματα εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ὡς πρὸς τὴν Δοβρουτσᾶν διατήρησις τῆς μεθοριακῆς γραμμῆς τοῦ 1913 ἄνευ τῆς Σιλιστρίας καὶ μὲ μικρὰς τινὰς τροποποιήσεις. 2) Ἀλβανία. Προφανῶς δὲν ἔχουν ἀκόμη καταλήξη εἰς συγκεκριμένας ἀποφάσεις. Μήπως θὰ ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῆ ὁ σιδηρόδρομος τοῦ βορρᾶ εἰς τὴν Σερβίαν; Εἶνε ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τοῦ Ἰπὲκ καὶ τῆς Διακόβας παρὰ τῆς Ἀλβανίας. Αἱ αὐταὶ ἀντιλήψεις καὶ διὰ τὰ ἀνατολικὰ σύνορα. Δὲν εἶνε σύμφωνοι διὰ τὰ μεσημβρινὰ σύνορα. Οἱ μὲν θέλουν νὰ δώσουν τὴν Κορυτσᾶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ δὲ θέλουν νὰ δώσουν τὴν γραμμὴν τῆς Βοϊούσας. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ δέχονται ὅτι ἡ ὁδὸς Κορυτσᾶς δὲν εἶνε πράγματι ἀπαραίτητος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθ' ἣν στιγμὴν ἠμπορεῖ νὰ κατασκευασθῆ ἄλλη. Θὰ ἔδιδα τὴν ἐντολὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐὰν παρῃτεῖτο τῶν ἀξιώσεων τῆς ἀμέσου κατοχῆς τῆς Αὐλῶνος.

Ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις θὰ ἔπρεπε νὰ ὀργανωθῆ ἐπὶ τοῦ συστήματος τῶν καντονίων. 3.—Ἑλλάς. Ἀποφασισμένοι διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Δωδεκανήσου παρὰ τῆς Ἰταλίας. Ἀποφασισμένοι διὰ τὴν Σμύρνην. Ἀντίθετοι διὰ τὴν Θράκην. 4.—Τουρκία. Προφανῶς ἀποφασισμένοι νὰ ἐκδιώξουν τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἀόριστοι ὅσον ἀφορᾷ τοὺς διαδόχους της εἰς τὴν ζώνην τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὑποδεικνύουν δύο τινά. Ζώνην περιωρισμένην, δηλαδὴ Τσατάλτζα — Χερσόνησος Καλλιπόλεως — Μαρμαρᾶς καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν Χιλῆ — Γκεβζέ. Καὶ ζώνην εὐρυτέραν, δηλαδὴ Ἀνατολικὸς Αἶνος, βορείως Μήδεια καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν γραμμὴ ἀπὸ Ἀδραμμυτίου εἰς Σαγγάριον. Ἡ πρώτη τῶν ζωνῶν αὐτῶν θὰ συνεπήγετο τὴν ἐγκατάστασιν τριῶν διαφόρων κυριαρχιῶν εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Μαρμαρᾶ. Ἑπομένως ἡ δευτέρα θὰ ἦτο προτιμοτέρα. Μαντεύω ὅτι ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων ἐπιθυμεῖ ὅπως μερικαὶ μικραὶ Δυνάμεις ἢ ὁμὰς αὐτῶν διοικεῖ τὴν ζώνην τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῶν Στενῶν. Οἱ ἐμπειρογνώμονές του προβάλλουν μερικὰς παρατηρήσεις — τοὺς κινδύνους μιᾶς συγκυριαρχίας — καὶ ἐπιθυμοῦν ὅπως ἀναλάβουν τὴν ἐντολὴν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἴτε ἡ Μεγάλη Βρεττανία. Μολαταῦτα ἀμφιβάλλουν ἐὰν συγκατατεθῆ ἡ ἀμερικανικὴ κοινὴ γνώμη. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἀσίαν, ἀναμένουν προφανῶς νὰ ὑποχρεωθοῦν ὅπως ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν Ἀρμενίαν, ἀλλὰ παραμένουν ἐν ἀοριστίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα.

Ἐν συνόψει, συζήτησις λίαν ἱκανοποιητική. Εἶνε ἔξυπνοι, ζωηρότατοι καὶ ὄχι καχύποπτοι.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11—1—1919

Γεῦμα μὲ τοὺς Ἀμερικανούς. Συζητοῦμεν ἐπὶ τῆς δυσκολίας ἐξευρέσεως μιᾶς συνοριακῆς γραμμῆς ἡ ὁποία παρέχουσα τὸ αἴσθημα ὅτι εἶνε ὁριστικὴ καὶ ἑπομένως ἀσφαλείας, θὰ ἄφινε συγχρόνως ἀνοικτὴν τὴν θύραν εἰς μελλούσας ἀναθεωρήσεις. Συνεφώνησαν μαζί μου ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ Βαλ-

[Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα]

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΙΣ

ΠΩΣ ΕΚΑΜΑΜΕ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΧΑΡΟΛΔ ΝΙΚΟΛΣΟΝ

[Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος]

κάνια, τὸ μόνον ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἦτο νὰ κατορθώσωμεν νὰ ἀντιληφθοῦν οἱ χονδροὶ ἐγκέφαλοί των ὅτι ἡ διευθέτησις ἦτο ὁριστικὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν προπαγάνδαν. Ὄχι πλέον σφαγαὶ καὶ κομιτατζῆδες. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν εἶχε τὴν εὐχέρειαν μεταγενεστέρας ἀναθεωρήσεως.

Μετὰ τὸ γεῦμα, ὁ Κριοῦ μοῦ ὁμιλεῖ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν καὶ ἄλλων ἀκόμη ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ παρατηρήσεις αὐταὶ μοῦ φαίνονται συγχρόνως ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος. Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον ἔκαμαν ἐντύπωσιν.

Ὁ Λόϋδ Τζώρτζ καὶ οἱ πρωθυπουργοὶ τῶν κτήσεων φθάνουν.

ΚΥΡΙΑΚΗ 12—1—1919

Εἰργάσθην ὅλον τὸ πρωῒ διὰ τοὺς σιδηροδρόμους τῆς Ἀλβανίας. Εἶνε σαφὲς ὅτι ἡ γραμμὴ Νύσσης — Πρισρένης — Σκόδρας — Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Μεδούης εἶνε ἡ μόνη παρουσιάζουσα πραγματικὰ πλεονεκτήματα ἐπὶ τῆς διεξόδου τῆς Θεσσαλονίκης — 400 χιλιόμετρα ἔναντι 450.

ΔΕΥΤΕΡΑ 13—1—1919

Πρώτη ἐπίσημος συνεδρίασις τῆς διασκέψεως, καίτοι δὲν ὀνομάζεται ἔτσι. Συνέρχεται ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀνώτατον πολεμικὸν συμβούλιον».

Ἔσχον συνομιλίαν μετὰ τοῦ Μονταγκιοῦ ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ἐὰν οἱ Ἀμερικανοὶ λάβουν τὴν πρωτοβουλίαν, δὲν θὰ ἀντιταχθοῦν εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν Τούρκων.

Ἐλάβομεν τὸ γαλλικὸν πρόγραμμα τῆς διαδικασίας τῶν συζητήσεων, συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Μπερτελό. Δὲν μᾶς φωτίζει καὶ πολύ.

ΤΡΙΤΗ 14—1—1919

Ὁ Κριοῦ μοῦ λέγει ὅτι ἀπεφασίσθη ὅπως ἑκάστη Δύναμις δίδῃ τὴν γνώμην της ἐγγράφως ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων. Αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς δύο μας φαίνεται ἀδύνατον, διότι δὲν θὰ ἄφινε καθόλου πεδίον εἰς διαπραγματεύσεις καὶ θὰ ὑπεχρέωνε ὅλους εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν νὰ προβάλουν τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν ἀξιώσεών των. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη τί ἐπιβάλλει πράγματι ἡ ἀπόφασις αὐτή.

Ὁ Lybyer ἦλθεν εἰς συνάντησίν μας καὶ τὸν παρουσιάζομεν εἰς τὸν Arnold Toynbee. Συζητοῦμεν τὰ ὅρια τῆς ζώνης τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μᾶς δεικνύει ἐπὶ χάρτου τὴν χαραχθεῖσαν ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς γραμμήν. Εἶνε πολὺ καλλιτέρα τῆς ἰδικῆς μας.

ΤΕΤΑΡΤΗ 15—1—1919

Εἰς τὰς 5 μ. μ. μεταβαίνω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μερσεντὲς» νὰ ἴδω τοὺς Ἕλληνας. Ὁ Τ... μοῦ ὁμιλεῖ περὶ τῆς Κορυτσᾶς ὡς ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ κέντρου, προσθέτων ὅτι τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν βιβλίον ἐτυπώθη εἰς τὴν Μοσχόπολιν. Κατ' αὐτόν, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῆ εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ἐντολὴ ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας, διότι δὲν θὰ ἐπετύγχανον ἐκεῖ, οἱ Ἀλβανοὶ δὲ θὰ ἐπανεστάτουν ἐναντίον των. Ἐξηγεῖ ἐπίσης τὴν διευθέτησιν ποὺ ἐπετεύχθη μὲ τὴν Σερβίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ Σέρβοι θὰ ἔχουν τὰς ἰδικάς των ἀποβάθρας, τοὺς ὑπαλλήλους των, τὰ ἔξοδα κινήσεως, τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὰ ἔργα. Εἶνε πεπεισμένος ὅτι ὁμοία διευθέτησις θὰ γίνῃ διὰ τοὺς Βουλγάρους εἰς τὴν Καβάλλαν καὶ τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Σμύρνην.

Ἔπειτα εἰσέρχομαι παραπλεύρως νὰ ἴδω τὸν Βενιζέλον. Παρὰ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ δωματίου, φέρει τὸν μαῦρον μετάξινον σκοῦφον του. Δύο εὔζωνοι στέκονται ὄρθιοι εἰς τὸν διάδρομον. Ὁ Βενιζέλος μοῦ δείχνει τὰς ἐθνολογικὰς στατιστικάς. «Ἔκρινα καθῆκον τιμῆς νὰ ἑτοιμάσω ἀκριβῆ στατιστικήν». Ἀναφέρει τὸν Ντήτριχ ὡς ἐπιβεβαιώσαντα τοὺς ἀριθμούς του καὶ δηλώσαντα ὅτι ὁλόκληρος ἡ μικρασιατικὴ ἀκτὴ δυτικῶς τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶνε ἑλληνικὴ ἐκ φυσικῶν καὶ κλιματολογικῶν λόγων.

Τοῦ εἶπα ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν Θράκην, ἀνατολικὴν καὶ δυτικήν, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐπιτύχῃ ὅ,τι ζητεῖ, θὰ μείνῃ μὲ σύνορα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπερασπίσῃ. Ἀπαντᾷ: «Εἰς τὴν ἐποχήν μας δὲν γίνονται γεωγραφικοὶ πόλεμοι. Ἡ Γερμανία ἔκαμε τέτοιον καὶ βλέπετε τὰ ἀποτελέσματα». Τοῦ ἀναφέρω τὸν κίνδυνον ἀλυτρωτισμοῦ καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ διαταραχὰς ὅπως συνέβη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Ἀπαντᾷ: «Τί σημασίαν ἔχει, πιστεύετε ὅτι θὰ ἐπιτεθῶμεν κατὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν; Δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἔχετε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν φιλικῶς διατεθειμένον γείτονα καὶ ὄχι ξένον ἐχθρικῶς διακείμενον;» Τοῦ εἶπα ὅτι ἡ Βουλγαρία πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ οἰκονομικὰς διεξόδους εἰς τὸ Αἰγαῖον. Μοῦ ἀπαντᾷ ὅτι ἡ Βάρνα καὶ ὁ Πύργος θὰ ἔχουν πολὺ μεγαλειτέραν ἀξίαν τώρα ὁπότε τὰ στενὰ θὰ εἶνε ἀνοικτὰ μονίμως. Ἡ Ρουμανία δὲν ἔχει παρὰ τὴν διέξοδον εἰς τὸν Εὔξεινον, διατί ἡ Βουλγαρία πρέπει νὰ ἔχῃ περισσότερον; Μοῦ ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν ἐπίσης τὸν κίνδυνον τῶν ὑποβρυχίων εἰς τὸ Πόρτο Λάγκος. Τὰ λαμβάνω ὑπ' ὄψει μου, ἀλλὰ μὲ ἀφίνει ψυχρόν. Προφανῶς ἔλαβε διαβεβαιώσεις τοῦ προέδρου Οὐΐλσων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Δωδεκανήσου. Ἐν προκειμένῳ ἔχομεν τὰς χεῖρας δεσμευμένας μὲ τὴν συνθήκην τοῦ 1915. Τὸ γνωρίζει. Οὔτε λέξις περὶ Κύπρου. Δεῖπνον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Παρίσταται καὶ ὁ Λόϋδ Τζώρτζ. Κατόπιν μακρὰ ἐργασία.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ
ΣΤΑΦΥΛΩΝ ΕΙΣ Σ

Ἡ Διεύθυνσις τῆ
Ἀτμοπλοΐας Ἀνα
SKA ORIENT
πληροφορεῖ ὅτι ἡ
ποστολὴ σταφυλ
ἥτις ἐγένετο μὲ
LAND» κατόπι
τὰ τοῦ Ὀργ
κοῦ Ἐμπορί
Τὸ Μ)Σ
ἀνεχώρησε
της) τὴν
λίου. Ἐφθ
τὴν προ
κατὰ τ
εὑρέθη
Ὁ
Ἐμπ
τῆς
SV

ΠΩΣ ΕΚΑΜΑΜΕ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

ΥΠΟ ΤΟΥ ΧΑΡΟΛΔ ΝΙΚΟΛΣΟΝ

Αθ. Νεα
31 Ιανουαρ 1936

[illegible] Ἀντιτίθενται ἀπολύτως εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς δυτικῆς Θράκης εἰς τὴν Ἑλλάδα, πρᾶγμα διὰ τὸ ὁποῖον συμφωνῶ μαζί τους. Σκέπτονται ἄν δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ ἐκχωρηθῇ εἰς τὴν Βουλγαρίαν ἡ γραμμὴ Αἴνου-Μηδείας εἰς τὴν ἀνατολικὴν Θράκην, ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ διέρχεται ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ ὀλίγον νοτίως τοῦ Αἴνου καὶ ὀλίγον βορείως τῆς Μηδείας. 5] Τουρκία. Δὲν θέλουν εἰς τὸ ἑξῆς τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Καὶ προφανῶς ἔχουν τὴν πρόθεσιν νὰ ἐμπιστευθοῦν τὴν ζώνην τῶν Στενῶν εἰς δύο μικρὰς δυνάμεις, τὴν Δανίαν καὶ τὸ Βέλγιον. Δὲν ἔχουν ὅμως ἀκόμη ἐπακριβῶς καθορίσει μέχρι ποίου σημείου θὰ ἐκτείνεται ἡ ζώνη αὐτὴ [Καλλίπολις;] Θὰ συγκατετίθεντο νὰ μᾶς ἴδουν ἐντολοδόχους εἰς Κωνσταντινούπολιν. Ὄχι ὅμως καὶ τὸν ἑαυτόν τους. Ἡ κοινὴ γνώμη εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας δὲν εἶνε προπαρασκευασμένη διὰ τὴν ἀνάληψιν ὁμοίας εὐθύνης, «ἴσ

μὲ τὸν Κριοῦ. Εἶνε ρεαλιστής. Θέλει πράγματα καὶ ὄχι ἰδέας, ἔστω καὶ ἄν εἶνε θαυμάσιαι. Ὁμιλεῖ διὰ τὸν ἀφοπλισμὸν καὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν. Θὰ ἔπρεπεν ἡ τελευταία αὕτη νὰ ἔχῃ ἔνοπλον δύναμιν; Ἐὰν ναί, ποίαν; Καὶ ποῖος θὰ τὴν διοικῇ; Ποῖον θὰ εἶνε τὸ μόνιμον ἐπιτελεῖον της; Καὶ αἱ μικραὶ δυνάμεις; Θὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν ἐν πλήρει ἰσοτιμίᾳ; Αὐτὸ θὰ ἦτο «ἐλάχιστα ρεαλιστικόν». Ἀλλ' ἐὰν δὲν εἶνε ἰσότιμοι, τότε πῶς θὰ προστατευθοῦν; Μὲ τὴν ὑποχρεωτικὴν διαιτησίαν; Τί γίνονται «τὰ συμφέροντα καὶ ἡ ἐθνικὴ τιμή»; Μοῦ λέγει ὅτι ὁ Λόϋδ Τζώρτζ δὲν θέλει νὰ μεταβοῦν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

ΠΕΜΠΤΗ 9—1—1919

Ὁ Lybyer καὶ ὁ Day ἔρχονται νὰ μᾶς συναντήσουν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Ἀστόρια». Εἰσερχόμεθα εἰς συζήτησιν τῶν λεπτομερειῶν. 1) Βουλγαρία. Αὐστηρὰ δικαιοσύνη. Μακεδονία, Ἰστὶπ καὶ Κότσανα. Δυσκολία ὅσον ἀφορᾷ τὴν γραμμὴν Γκοστιβὰρ-Μοναστηρίου. Ἐλάχισται μεταβολαὶ εἰς τὴν σερβοβουλγαρικὴν μεθοριακὴν γραμμὴν

Δὲν πιστεύουν εἰς τὸν παραλογισμὸν περὶ Ἰστὶπ καὶ Β:δινίου. Λίαν ἀντίθετοι εἰς τὴν παραχώρησιν τῆς δυτικῆς Θράκης εἰς τὴν Ἑλλάδα. Θὰ εἶνε μάλιστα διατεθειμένοι νὰ δώσουν εἰς τὴν Βουλγαρίαν τὰ σύνορα τοῦ Στρυμόνος, τῆς Ἑλλάδος λαμβανούσης ἀνταλλάγματα εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν. Ὡς πρὸς τὴν Δοβρουτσᾶν διατήρησις τῆς μεθοριακῆς γραμμῆς τοῦ 1913 ἄνευ τῆς Σιλιστρίας καὶ μὲ μικράς τινας τροποποιήσεις. 2) Ἀλβανία. Προφανῶς δὲν ἔχουν ἀκόμη καταλήξῃ εἰς συγκεκριμένας ἀποφάσεις. Μήπως θὰ ἔπρεπε νὰ παραχωρηθῇ ὁ σιδηρόδρομος τοῦ βορρᾶ εἰς τὴν Σερβίαν; Εἶνε ὑπὲρ τῆς προσαρτήσεως τοῦ Ἰπὲκ καὶ τῆς Διάκοβας παρὰ τῆς Ἀλβανίας. Αἱ αὐταὶ ἀντιλήψεις καὶ διὰ τὰ ἀνατολικὰ σύνορα. Δὲν εἶνε σύμφωνοι διὰ τὰ μεσημβρινὰ σύνορα. Οἱ μὲν θέλουν νὰ δώσουν τὴν Κορυτσᾶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, οἱ δὲ θέλουν νὰ δώσουν τὴν γραμμὴν τῆς Βοϊούσας. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ δέχονται ὅτι ἡ ὁδὸς Κορυτσᾶς δὲν εἶνε πράγματι ἀπαραίτητος εἰς τὴν Ἑλλάδα, καθ' ἣν στιγμὴν ἠμπορεῖ νὰ κατασκευασθῇ ἄλλη. Θὰ ἔδιδα τὴν ἐντολὴν εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐὰν παρῃτεῖτο τῶν ἀξιώσεων τῆς ἀμέσου κατοχῆς τῆς Αὐλῶνος.

Ἡ ἐσωτερικὴ διοίκησις θὰ ἔπρεπε νὰ ὀργανωθῇ ἐπὶ τοῦ συστήματος τῶν καντονίων. 3.—Ἑλλάς. Ἀποφασισμένοι διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῆς Δωδεκανήσου παρὰ τῆς Ἰταλίας. Ἀποφασισμένοι διὰ τὴν Σμύρνην. Ἀντίθετοι διὰ τὴν Θράκην. 4.—Τουρκία. Προφανῶς ἀποφασισμένοι νὰ ἐκδιώξουν τοὺς Τούρκους ἀπὸ τὴν Εὐρώπην, ἀλλ' ἀόριστοι ὅσον ἀφορᾷ τοὺς διαδόχους της εἰς τὴν ζώνην τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ὑποδεικνύουν δύο τινά. Ζώνην περιωρισμένην, δηλαδὴ Τσατάλτζα — Χερσόνησος Καλλιπόλεως — Μαρμαρᾶς καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν Χιλῆ — [illegible] ζώνην εὐρυτέραν, δηλαδὴ Ἀνατολικὸς Αἶνος, βορείως Μήδεια καὶ εἰς τὴν Ἀσίαν γραμμὴ ἀπὸ Ἀδραμμυτίου εἰς Σαγγάριον. Ἡ πρώτη τῶν ζωνῶν αὐτῶν θὰ συνεπήγετο τὴν ἐγκατάστασιν τριῶν διαφόρων κυριαρχιῶν εἰς τὰς ἀκτὰς τοῦ Μαρμαρᾶ. Ἑπομένως ἡ δευτέρα θὰ ἦτο προτιμοτέρα. Μαντεύω ὅτι ὁ πρόεδρος Οὐΐλσων ἐπιθυμεῖ ὅπως μερικαὶ μικραὶ Δυνάμεις ἢ ὁμὰς αὐτῶν διοικεῖ τὴν ζώνην τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἢ τῶν Στενῶν. Οἱ ἐμπειρογνώμονές του προβάλλουν μερικὰς παρατηρήσεις — τοὺς κινδύνους μιᾶς συγκυριαρχίας — καὶ ἐπιθυμοῦν ὅπως ἀναλάβουν τὴν ἐντολὴν αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι εἴτε ἡ Μεγάλη Βρεττανία. Μολαταῦτα ἀμφιβάλλουν ἐὰν συγκατατεθῇ ἡ ἀμερικανικὴ κοινὴ γνώμη. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν Τουρκίαν καὶ τὴν Ἀσίαν, ἀναμένουν προφανῶς νὰ ὑποχρεωθοῦν ὅπως ἀσχοληθοῦν μὲ τὴν Ἀρμενίαν, ἀλλὰ παραμένουν ἐν ἀοριστίᾳ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἄλλα.

Ἐν συνόψει, συζήτησις λίαν ἱκανοποιητική. Εἶνε ἔξυπνοι, ζωηρότατοι καὶ ὄχι καχύποπτοι.

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 11—1—1919

Γεῦμα μὲ τοὺς Ἀμερικανούς. Συζητοῦμεν ἐπὶ τῆς δυσκολίας ἐξευρέσεως μιᾶς συνοριακῆς γραμμῆς ἡ ὁποία παρέχουσα τὸ αἴσθημα ὅτι εἶνε ὁριστικὴ καὶ ἑπομένως ἀσφαλείας, θὰ ἄφινε συγχρόνως ἀνοικτὴν τὴν θύραν εἰς μελλούσας ἀναθεωρήσεις. Συνεφώνησαν μαζί μου ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὰ Βαλ-

[Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 4ην σελίδα]

[Συνέχεια ἐκ τῆς 3ης σελίδος]

κάνια, τὸ μόνον ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνῃ ἦτο νὰ κατορθώσωμεν νὰ ἀντιληφθοῦν ο- χονδροὶ ἐγκέφαλοί των ὅτι ἡ διευθέτησις ἦτο ὁριστικὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐσωτερικὴν προπαγάνδαν. Ὄχι πλέον σφαγαὶ καὶ κομιτατζῆδες. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν εἶχε τὴν εὐχέρειαν μεταγενεστέρας ἀναθεωρήσεως.

Μετὰ τὸ γεῦμα, ὁ Κριοὺ μοῦ ὁμιλεῖ ἐπὶ τῶν παρατηρήσεων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἀποικιῶν καὶ ἄλλων ἀκόμη ὡς πρὸς τὴν παραχώρησιν τῆς Κύπρου εἰς τὴν Ἑλλάδα. Αἱ παρατηρήσεις αὐταὶ μοῦ φαίνονται συγχρόνως ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς πραγματικότητος. Καὶ εἰς αὐτὸν τὸν ἴδιον ἔκαμαν ἐντύπωσιν.

Ὁ Λόϋδ Τζώρτζ καὶ οἱ πρωθυπουργοὶ τῶν κτήσεων φθάνουν.

ΚΥΡΙΑΚΗ 12—1—1919

Εἰργάσθην ὅλον τὸ πρωῒ διὰ τοὺς σιδηροδρόμους τῆς Ἀλβανίας. Εἶνε σαφὲς ὅτι ἡ γραμμὴ Νύσσης — Πρισρένης — Σκόδρας — Ἁγίου Ἰωάννου τῆς Μεδούης εἶνε ἡ μόνη παρουσιάζουσα πραγματικὰ πλεονεκτήματα ἐπὶ τῆς διεξόδου τῆς Θεσσαλονίκης — 400 χιλιόμετρα ἔναντι 450.

ΔΕΥΤΕΡΑ 13—1—1919

Πρώτη ἐπίσημος συνεδρίασις τῆς διασκέψεως, καίτοι δὲν ὀνομάζεται ἔτσι. Συνέρχεται ὑπὸ τὸ ὄνομα «Ἀνώτατον πολεμικὸν συμβούλιον».

Ἔσχον συνομιλίαν μετὰ τοῦ Μοντάγκιου ἐπὶ τοῦ μέλλοντος τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Ἀντιλαμβάνομαι ὅτι ἐὰν οἱ Ἀμερικανοὶ λάβουν τὴν πρωτοβουλίαν, δὲν θὰ ἀντιταχθοῦν εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν Τούρκων.

Ἐλάβομεν τὸ γαλλικὸν πρόγραμμα τῆς διαδικασίας τῶν συζητήσεων, συνταχθὲν ὑπὸ τοῦ Μπερτελώ. Δὲν μᾶς φωτίζει καὶ πολύ.

ΤΡΙΤΗ 14—1—1919

Ὁ Κριοὺ μοῦ λέγει ὅτι ἀπεφασίσθη ὅπως ἑκάστη Δύναμις δίδῃ τὴν γνώμην της ἐγγράφως ἐφ' ὅλων τῶν ζητημάτων. Αὐτὸ καὶ εἰς τοὺς δυὸ μας φαίνεται ἀδύνατον, διότι δὲν θὰ ἄφινε καθόλου πεδίον εἰς διαπραγματεύσεις καὶ θὰ ὑπεχρέωνε ὅλους εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν νὰ προβάλουν τὸ ἀνώτατον ὅριον τῶν ἀξιώσεών των. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν γνωρίζομεν ἀκόμη τί ἐπιβάλλει πράγματι ἡ ἀπόφασις αὐτή.

Ὁ Lybyer ἦλθεν εἰς συνάντησίν μας καὶ τὸν παρουσιάζομεν εἰς τὸν Arnold Toynbee. Συζητοῦμεν τὰ ὅρια τῆς ζώνης τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ μᾶς δείχνει ἐπὶ χάρτου τὴν χαραχθεῖσαν ἀπὸ τοὺς Ἀμερικανοὺς γραμμήν. Εἶνε πολὺ καλλιτέρα τῆς ἰδικῆς μας.

ΤΕΤΑΡΤΗ 15—1—1919

Εἰς τὰς 5 μ. μ. μεταβαίνω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον «Μερσεντὲς» νὰ ἴδω τοὺς Ἕλληνας. Ὁ Τ... μοῦ ὁμιλεῖ περὶ τῆς Κορυτσᾶς, ὡς ἑλληνικοῦ πνευματικοῦ κέντρου, προσθέτων ὅτι τὸ πρῶτον ἑλληνικὸν βιβλίον ἐτυπώθη εἰς τὴν Μοσχόπολιν. Κατ' αὐτόν, δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ δοθῇ εἰς τοὺς Ἰταλοὺς ἐντολὴ ἐπὶ τῆς Ἀλβανίας, διότι δὲν θὰ ἐπετύγχανον ἐκεῖ, οἱ Ἀλβανοὶ δὲ θὰ ἐπανεστάτουν ἐναντίον των. Ἐξηγεῖ ἐπίσης τὴν διευθέτησιν ποὺ ἐπετεύχθη μὲ τὴν Σερβίαν ὅσον ἀφορᾷ τὴν διέξοδον εἰς τὸ Αἰγαῖον διὰ τῆς Θεσσαλονίκης. Οἱ Σέρβοι θὰ ἔχουν τὰς ἰδικάς των ἀποβάθρας, τοὺς ὑπαλλήλους των, τὰ ἔξοδα κινήσεως, τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὰ ἔργα. Εἶνε πεπεισμένος ὅτι ὁμοία διευθέτησις θὰ γίνῃ διὰ τοὺς Βουλγάρους εἰς τὴν Καβάλλαν καὶ τοὺς Τούρκους εἰς τὴν Σμύρνην.

Ἔπειτα εἰσέρχομαι παραπλεύρως νὰ ἴδω τὸν Βενιζέλον. Παρὰ τὴν θερμοκρασίαν τοῦ δωματίου, φέρει τὸν μαῦρον μετάξινον σκοῦφον του. Δύο εὔζωνοι στέκονται ὄρθιοι εἰς τὸν διάδρομον. Ὁ Βενιζέλος μοῦ δείχνει τὰς ἐθνολογικὰς στατιστικάς. «Ἔκρινα καθῆκον τιμῆς νὰ ἑτοιμάσω ἀκριβῆ στατιστικήν. Ἀναφέρει τὸν Ντήτριχ ὡς ἐπιβεβαιώσαντα τοὺς ἀριθμούς του καὶ δηλώσαντα ὅτι ὁλόκληρος ἡ μικρασιατικὴ ἀκτὴ δυτικῶς τοῦ μεσημβρινοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως εἶνε ἑλληνικὴ ἐκ φυσικῶν καὶ κλιματολογικῶν λόγων.

Τοῦ εἶπα ὅτι ὅσον ἀφορᾷ τὴν Θράκην, ἀνατολικὴν καὶ δυτικήν, ἐὰν ἡ Ἑλλὰς ἐπιτύχῃ ὅ,τι ζητεῖ, θὰ μείνῃ μὲ σύνορα, τὰ ὁποῖα θὰ εἶνε ἀδύνατον νὰ ὑπερασπίσῃ. Ἀπαντᾷ: «Εἰς τὴν ἐποχήν μας δὲν γίνονται γεωγραφικοὶ πόλεμοι. Ἡ Γερμανία ἔκαμε τέτοιον καὶ βλέπετε τὰ ἀποτελέσματα». Τοῦ ἀναφέρω τὸν κίνδυνον ἀλυτρωτισμοῦ καὶ τὰς ἐξ αὐτοῦ διαταραχὰς ὅπως συνέβη μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης. Ἀπαντᾷ: «Τί σημασίαν ἔχει, πιστεύετε ὅτι θὰ ἐπιτεθῶμεν κατὰ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν; Δὲν θὰ ἦτο προτιμώτερον νὰ ἔχετε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν φιλικῶς διατεθειμένον γείτονα καὶ ὄχι ξένον ἐχθρικῶς διακείμενον;» Τοῦ εἶπα ὅτι ἡ Βουλγαρία πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ οἰκονομικὰς διεξόδους εἰς τὸ Αἰγαῖον. Μοῦ ἀπαντᾷ ὅτι ἡ Βάρνα καὶ ὁ Πύργος θὰ ἔχουν πολὺ μεγαλειτέραν ἀξίαν τώρα ὁπότε τὰ στενὰ θὰ εἶνε ἀνοικτὰ μονίμως. Ἡ Ρουμανία δὲν ἔχει παρὰ τὴν διέξοδον εἰς τὸν Εὔξεινον, διατὶ ἡ Βουλγαρία πρέπει νὰ ἔχῃ περισσότερον; Μοῦ ἔθεσεν ὑπ' ὄψιν ἐπίσης τὸν κίνδυνον τῶν ὑποβρυχίων εἰς τὸ Πόρτο Λάγκος. Τὰ λαμβάνω ὑπ' ὄψει μου, ἀλλὰ μὲ ἀφίνει ψυχρόν. Προφανῶς ἔλαβε διαβεβαιώσεις τοῦ προέδρου Οὐΐλσων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς Δωδεκανήσου. Ἐν προκειμένῳ ἔχομεν τὰς χεῖρας δεσμευμένας μὲ τὴν συνθήκην τοῦ 1915. Τὸ γνωρίζει. Οὔτε λέξις περὶ Κύπρου. Δεῖπνον εἰς τὸ ξενοδοχεῖον. Παρίσταται καὶ ὁ Λόϋδ Τζώρτζ. Κατόπιν μακρὰ ἐργασία.

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνέχεια.

Η ΕΞΑΓΩΓΗ ΣΤΑΦΥΛΩΝ ΕΙΣ ΣΟΥ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς
Ἀτμοπλοΐας Ἀνατο
SKA ORIENT LI
πληροφορεῖ ὅτι ἡ δ
ποστολὴ σταφυλῶ
ἥτις ἐγένετο μὲ τ
LAND» κατόπιν
τὰ τοῦ Ὀργ
κοῦ Ἐμπορίο
Τὸ Μ)Σ «
ἀνεχώρησεν
της) τὴν
λίου, ἔφθ
τὴν πρω
κατὰ τ
εὑρέθη
Ὁ
Ἐμπ
τῆς
SVE